

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 99.

WE ŚRODĘ DNIA 12. GRUDNIA 1798.

Z Londynu d. 23. Listopada.

We wtorek d. 20 udał się król w zwy-
czayney paradzie około godziny trzeciej
po południu do wyższej izby i otworzył ses-
sye parlamentu następującą od tronu mo-
wą:

Panowie i Szlachetni!

Zaszę w tym roku zdarzenia i znac-
na pomysłność, która pod błogosławień-
stwem najwyższej Opatrzności broni mo-
jej towarzyszyła, sprawiły najszcześli-
wsze skutki i pomnożyły znacznie dobro
i sławę naszego kraju

Bezprzykładowy szereg naszych na mo-
rze tryumfów, nabył nowej świetności
przez pamiętną i decydującą rozprawę, w
której oddział jeden mey floty pod kom-
mendę kontra admirała lorda Nelson at-
tackował przewyższającą w liczbie i poło-
żeniem miejsca nieprzyjacielską siłę i całko-
wicie ją zniszczył. Przez wielkie to świe-
tne zwycięstwo obróciło się przedsięwzię-
cie, które przez swoją niesłuszność, wia-
rołomstwo i największą zuchwałość całe-

go świata na siebie uwagę zwróciło, i któ-
re istotniey przeciw naszym najdroższym
przedmiotom i posiadłościom W. Brytanii
wymierzone było, na zawstydzenie jego
autorów, a zadany tem sposobem Fran-
cuzkiej sile i wpływowi cios sprawił wi-
duk, iż jeżeli przez dogodne natężenia od
innych mocarstw popierany będzie, może
Europę do powszechnego doprowadzić
eswobodzenia.

Mądrość i szlachetność, którą w o-
kolicznościach terażniejszych cesarz Ros-
syyski okazał, rezolucya i energia Otto-
mańskiej Porty, okazały iż te mocarstwa
przejęte są słuszną trwogą terażniejszey
kryzy; przykład ich zaś i poruszenia, któ-
re się w różnych okolicach pod iarzmem
Francyi zostających okazują, muszą in-
ne kraie i mocarstwa zachęcić do naśla-
dowania tak dzielnego postępowania, któ-
re, iak doświadczenie okazało, może
się jedynie z bezpieczeństwem i honorem
zgodzić.

Obszerne uzbrojania nasze wewnątrz,

wszczesz dowody gorliwości i męstwa przez wszystkie klasy moich poddanych okazane, odstraszyły nieprzyjaciela od wykonania zagrożonego wtargnięcia na brzegi tego królestwa. — W Irlandyi został bunt, który nieprzyjaciele wzniecili, przy tłumiony i uśmierzony: wysadzone do wsparcia onego woyska musiały się poddać, a wyprawy, które pozoioy na ten sam koniec przeznaczone były, zostały przez baczność i czynność moich eskadr zabrane lub zniszczone. Zamiary i zasady tych, którzy spólnie z zastarzałem naszym nieprzyjacielem od dawna konstytucyą naszą obalić umyślili, są zupełnie przytłumione i zdrada ich światu oznajmiona. Ci którzy się obłąkać lub uwićś dali, muszą teraz być do swych obowiązkow nazad zwrocony, a widok nędzy i okrucieństw, które te zdradzieckie sprawiły układy, musi wszystkim wiernym moim poddanym okazać potrzebę odpiertania statecznie każdego przeciw ustawom i zaprowadzonemu rządowi zamachu.

Szlachetni Niższy izby!

Przy koniecznym przewleczeniu wojny, jest wielkim dla mnie uspokojeniem gdy postrzegam, że publiczne przychody, wyrównywią zupełnie pomnażającym się co dziennie wydatkom, że się kredyt narodowy utrzymaie i pomnożył się nawet, i że handel i przemysł moich poddanych w nieznanym dotąd stopniu ciągle kwitnie i pomnaża się.

Położenie w jakim się znajduiemy wy ciąga prawda koniecznie dalszego dostarczania na publiczne potrzeby; lecz źródła naszego kraia i przychylność każdej części mego królestwa, postawią was, iak się spodziewam, w stanie obmyślenia na po-

trebne wydatki kraiu bez wielkiego uciążenia mego ludu, tak żeby podatki ile możności nie były pomnażane. Przyjęte śródki na przeszłej selsyi i pomnożenie publicznego kredytu przez sprzedaż lądowey taxy, naylepsze sprawiły skutki, których wy iak rozumiem, pomnożyć i utwierdzić nie zaniedbacis.

Panowie i Szlachetni!

Połączam z zaufaniem na waszych usiłowaniach dalszych, że mnie postawicie w stanie, do zakończenia z pewnością i chwałą wielkiego boiu, w którym zostaiemy.

Przewyciężyliśmy wiele ogromnych trudności. Wytrwanie nasze w tak słusznej sprawie zostało wielkimi pomysłanościami uwieńczzone, a porównawszy teraz nieysze nasze położenie, z położeniem innych kraioy, widać dowodnie, iak bardzo w czasie powszechnego niebezpieczeństwa i nędzy narod Anglijski za błogosławieństwem opatrności Boskiej, przy swojej stałości, energii i cnotcie używa bezpieczeństwa i szczęśliwości.

Hrabiowie Macelesfield i Chesterfield towarzyszyli królowi w powozie do parlamentu. Król Jmc bardzo był wesół i wszędzie od ludu odbierał głośnie oklaski.

Gdy król oddalił się z izby uczynił lord Darnley w wyższej izbie wniosek zwyczajnego do króia adresu podziękowania. Odpowiadał rownie iak inni mowcy kwitnący terazniejszy stan Anglii na przeciw Francyi, która teraz ma także Rosyą, Portę, &c. za nieprzyjaciół. Margrabia Landsdowne żatował, iż mowa królestwa zupełnie iest woienna, iż w niej

znajduie się wzmianka o nowych związkach wojennych, &c. Anglia, rzekł na to lord Mullgrave, musi teraz bydź iak strożanictwem Europy uważana. Lord Grenville rzekł: Nie możemy mieć chwalebne go i pewnego pokoju, jeżeli Francją zostawimy przy zdobyciach na lądzie. W niższej izbie lord Gower wniósł adres podziękowania do króla. On i inni wychwalali zwycięstwo Nelsona.

Adres podziękowania został potem od obu izb jednomyślnie uchwalony. P. Pitt doniósł, iż od poniedziałku za 8 dni przyniesie kilka ważnych skarbowych projektów.

We szkodę lord Spencer wniósł adres podziękowania do lorda Nelson i jego oficerów za odniesione nad Nilem zwycięstwo, który jednomyślnością był przyjęty.

Wczoraj przyniósł P. Pitt do niższej izby następujące królewskie poselstwo:

” Gdy Król Jmć zważywszy świetne i chwalebne zwycięstwo, które kontra admirał lord Nelson nad większą nieprzyjacielską siłą przy uścieniu Nilu d. 1 sierpnia odniósł, i gdy to zwycięstwo nie tylko, że ma honor czyni, ale nadto korzystnym jest dla tych królestw, umyślił go królewską swoją łaską zaszczycić i z męskiem jego potomstwem godnością barona Nelson od Nilu, z pensją roczną 2000 f. sz. udarować; ale że nie jest w jego mocy rozciągnąć onę lub przedłużyć nad jego życie, przeto zaleca Król Jmć wiernym swoim izby niższej, aby go postawili w stanie, żeby Król Jmć swoim uczuciom i zamiarom mógł zadosyć uczynić. „

nie udawało się z większym ~~zapewnieniem~~ do parlamentu, iak P. Pitt po zwycięstwie admirała Nelson. Opozycja ledwie się pokazuje, a iey wyrocznia, P. Fox zupełnie zamilkł. Teraz znajdzie minister wszelką istwość do otrzymania czego będzie żądał. Wygląda teraz tak zdrowo i czerstwo iak dawno już niepamiętają.

Irlandzki parlament został do 18 grudnia odłożony. Teobald Tone żyje jeszcze. Gdy go chirurg nie dawno odwiedzał, i obawę względem jego życia okazał, zawołał: ” Umrzeć jest moją jedyną pociechą! Dla czegoż miałbym jeszcze życia pragnąć! „ Żeby margrabia Cornwallis urząd swoy miał złożyć, &c. nie znajduie ta pogłoska żadney wiary.

Stojący od kilku lat pusty pałac w Kensington, jest na mieszkanie dla królewicza Edwarda wyporządzany.

Wice admirał lord Keith idzie obiać na mieyscu wice admirała Orde kommandę pod lordem St. Vincent przy Kadyx.

P. Fox nie znajdował się na sejsyi parlamentu we wtorek w czasie mowy królewskiej, tylko P. Grey. Gallerye nie były tak pełne iak dawniey. Opozycja bardzo się teraz zmniejszyła.

Wczoraj odebrała kompania wscho dnich indy ładem depesze. Lord Mornington stanął już był w Bengalu, Typo saib znajdował się jeszcze spokojnie, a Buonaparte zatrudniał się republikanizowaniem Egiptu.

Dowiadujemy się, że 5 regimentow lekicy dragonii gotuie się do zagranicznej służby.

P. Dundas pisał do obywatela Niou, że rząd nasz użyje odwetu, jeżeli dyrektorzyat nie odmieni swego zamiaru, uważa-

Nigdy jeszcze ministerjum Angielskie

nia cudzoziemców znalezionych na nieszczęśliwych okrętach jako rabusiów. Rozporządzenie to znajdowało się w ostatniej dworskiej gazecie.

Złapane przez nas Buonapartego depesze i officyerow jego armii wyjdą w tym tygodniu drukowane w Francuzkim i Angielskim języku. Korrespondencya ta wiele rzuci światła względem całej wyprawy do Egiptu i względem lewego skrzydła Angielskiej armii.

Nawet admirałowi Warren będzie w parlamencie uchwalony adres podziękowania za jego zwycięstwo. Zwycięstwo jego d. 12 października nie kosztowało go podług nadesłanego urzędowego raportu iak 5 ludzi zabitych i 33 rannych.

Przeznaczone do Portugalii, zachodnich Indyy &c. kupieckie flotty od 300 żagłów wyszły z Portsmouth pod znacznym okryciem. — Kapitanowie Berry i Tompson przyjechali tu na Hamburg.

P. Wickam jest sekretarzem drugim w wydziale wewnętrznych interesów mianowany. Lord Bridport znajduje się w Londynie. Król przyjął addressy parlamentu.

Król nadał admirałowi Nelson i jego potomkom nowy herb, w którym znajduje się palmowe drzewo, zburzona bateria, nad zwycięską koroną Turecki kwiat zwycięstwa, &c. z napisem: *Palmam qui meruit, ferat.* (Niech nosi palmę kto na nią zasłużył.)

W Syrii miało być korpus Arabow pobite. — Teraźniejsza baronowa Nelson była królowej prezentowana. Papiery stoją dziś 53 i pół za sto.

Z Szwajcaryi d. 19. Listopada.

Wiadomiono Dyrektoryat Helwecki,

że woyska Francuzkie w Helwecyi należą do armii Mogunckiej i są pod rozkazami kommanderującego generała Jourdan.

Rekrut młodych ludzi od 16 do 25 lat był powodem do nowych rozruchow w wielu kantonach, a nayszczegulniej w kantonie Berneńskim. W wielu miejscach władze konstytucyjne były nagrawane; jednak nieukontentowanie to żadnego dalszego nie miało skutku. Na jednej z ostatnich sejsy cięła prawodawczego czytane było poselstwo dyrektoryatu, w którym żali się, iż w różnych kantonach ludzie młodzi przeznaczeni do służby wojskowej żądają w znaczney bardzo liczbie paszportów i zagranicę się udać. Dyrektoryat żąda ostrych środków w celu zaradzenia temu. Rada poselstwo to do komisji odesłała. Rada starszych potwierdziła wyrok znoszący dziesięcioy, i inne feudalne prawa — Dyrektoryat zrobił kontrakt z kompanią Francuzką na dostawienie 250 tysięcy cetrarow soli.

Ogłoszono tu świeżo list, który obywatel Florent Guict rezydent Francuzki w Koir pisał pod d. 10 października do rządu Gryzońskiego. W liście tym żąda: 1.) Aby broń odebraną gromadom nazad powrocono. 2.) Aby uwięzieni obywatele z powodu kreskowania za przyłączeniem do Helwecyi na wolność wypuszczeni zostali; 3.) Aby przywołano 500 mieszkańcow, którzy z tego samego powodu za granicę uszli. 4.) Aby zakazano przekleństw i wyzwania wojny przeciw Francuzom. Rząd Gryzoński tegoż samego dnia odpowiedział obywatelowi Florent Guict. W odpowiedzi tej przypomina własny list jego pod d. 15 Vendemiaire pisany, w którym zapewnia, iż nie jest jego zamiarem wdawać się

do wewnętrzney administracyi rządu Gryzońskiego, notym odpowiada na uczynione żądania, że rozbrojenie gromad z powodu jedynie przywrocenia i zapewnienia spokojności publiczney nakazane i uskutecznione zostało, że mieszkańcy, którzy oddlili się za granicę zupełną msią wolność powrocenia nazad, co się zaś tyczy obelg i wzywania wojny przeciw Francuzow, że żadney o tym nie ma wiadomości i że wszystkie podobne kroki zupełnie nagania.

Z Frankfurtu d. 17. Listopada.

Interesa publiczne znowu wojenną przybierają postać. Armia Moguncka ma bydź w krótcie nazwana armią Reńską i do 80,000 ludzi powiększona. Główna kwatera do Strasburga przemiesiona będzie, gdyż komunikacya z Szwajcaryą w terażniejszych okolicznościach bardzo jest ważną. Jenerał Erauf szef wyższego sztabu przy jenerale Jourdan dla nadzwyczajnych talentow swoich wojennych powszechnie jest w woysku szacowany.— Piśmo jedno porównywiąc ludność i obszerność Francyi do ludności i obszerności państwa Rosyjskiego, uważa, iż 31 milionow Rosyjanow mieści się na 300,000 milach kwadratowych, a 33 miliony Francuzow mieszka na 12,000 mil kwadratowych. Mówią, iż w przypadku wojny wydzie odezwa Cesarza Jmć do woyska, podług której każdy żołnierz bez względu na urodzenie i stopień swoy może doysć do najwyższej dostojności woyskowej przez dowody męstwa i gorliwości swojej. Lecz przeciwnie, za wszelką opieszalność natychmiast karaym będzie przez sąd woyskowy, dla czego przy każdej armii umysłna w tym celu komisya wyznaczona będzie.

Jenerał Jourdan kazał sobie podać w zajętych krajach Niemieckich tak naydokładniejsze wyszczegulnienie ludności, wielości koni i bydła, tudzież zapasu zboża i furazow.

Od granic Włoskich d. 3. Listopada.

Z drukaroi Propagandy w Rzymie wyszedł nowy kalendarz zawierający w sobie rachubę czasu republikańską, chrześciańską, Indyjską i Turecką.— Przybyły do Liworna statek Toskański z Alexandryi mający na sobie obywatela Julien kommissarza rządowego, przywiózł wiadomość, iż Buonaparte uzbraj 1 się do wkroczenia do Syryi, której prowincyi opanowanie będzie dalekō łatwiejsze niż samego Egiptu. Mamelukowie są rozpędzeni, a młodzi ich wychowańcy są porozbierani pomiędzy bataliony Francuzkie. Alexandrya jest w wodę opatrzona, kanał, którym woda Nilu do studzien i-st doprowadzana zupełnie od Francuzow naprawionym został. Jenerał Desaix jest w wyższym Egipcie, a jego dywizya w Suez; choroby żadne w woysku nie panują. Uczni wszyscy są uzbroieni i utworzyli tam akademią, na którą często schadzaią się uczni Grecy. W podróży swojej statek Toskański zawiązał do jednego portu Sycylijskiego, gdzie odmowiono mu wszystkiego nawet wody, dla tego, iż się Francuzi na nim znajdowali; w drugim porcie przecież kapitan wodę pozyskał, gdyż z pragnienia wielkiego przymuszony był poprzysiądz, iż na statku jego żadnego nie ma Francuza.

Z Rasztaft d. 23. Listopada.

Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiej przestali dzisiay ministrowi pełnomocnemu J. C. Mei odpowiedź na ostatnią notę deputacyi Rzeszy w następującej osnowie:

Pierwsza Nota.

Niżej podpisani ministrowie pełno-mocni rzeczypospolitey Francuzkiej do negocjowania z rzeszą Niemiecką odebrali notę deputacyi Rzeszy przesłaną sobie pod dniem 4 Frimaire od pełnomocnego ministra J. C. Mcl.

Niżej podpisani chcąc skrócić spory, z których wspólni tylko nieprzyjaciele korzystają, i dopełnić dowodów umiarkowania i miłości pokoju, i takich rząd ich nieprzestawał okazywać, oświadczają, iż rzeczpospolita Francuzka zezwoli aby dłu gi municypalne lewego brzegu Renu ciążyły brzeg Francuzki; lecz oświadczają zarazem, iż zezwolenie to tak dobrowolne nie inaczej jest proponowane tylko pod warunkiem, bez którego żadney ważności mieć nie ma, że deputacya z swej strony skłoni się bez żadnego warunku lub zwłoki iakieykolwiek do noty ich pod dniem 12 zeszłego Vendemiaire obiaśnionej późniejszymi notami pod dniem 21 i 23 Brumaire i rozrządzeniami następującemi:

1mo. Co się tyczy artykułu pierwszego zwyż rzeczoney noty pod dniem 12 Vendemiaire względem rozgraniczenia nurtu Renu i jego wysp, niżej podpisani zgadzają się na to, aby prywatni posiadający wyspy na lewej stronie Thalweg, przy własności wysp tych utrzymani byli, stosując się do ustaw; lecz co do wysp tegoż lewego brzegu Thalweg należących do Xżąt i państw Rzeszy lub szlachty bezpośredniaey mającey głosy na seymie, ma się rozumieć, iż najwyższa zwierzchność i własność tych wszystkich wysp bez wszelkiej reżnicy jest ustąpiona i przeniesiona na rzeczpospolitą Francuzką; wszystkie więc układy i zwyczaje przeciwnemu

punktowi ustać będą powinny iako nie zgodne z granicą uroczyscie i nieodzownie ustanowioną, i w niniejszey negocjacyi od dwóch Mocarstw umawiających się przyznana.

2do Co do cła w Elsfleth, którego zniesienie dla rzpltey jest żądane artykułem 2gim zwyż rzeczoney noty dnia 12 Vendemiaire, niżej podpisani nie poymują tego, że deputacya nie sądzi się być do wydania wyroku względem zniesienia cząstkowego cła tego, gdy tym czasem dała wyrok względem zniesienia wszystkich ceł na Recie należących powiększey części do członkow Rzeszy.

Nad to niżej podpisani nie żądają niczego więcej od Rzeszy Niemieckiey procz tego co zupełnie od niej zawisło, to jest: odstąpienia praw iey służących lub oświadczenia, iż żadnych nie ma, a co się tyczy osobistych interesow, żadney nie masz wątpliwości aby wynikająca z tego zezwolenia szkoda, nadgodzoną być nie miała w tym samym sposobie iak wszystkie inne do których niniejsza pacyfikacya będzie powodem.

3tio To co niżej podpisani wyrazili w nocie ich pod dniem 21 Brumaire względem artykułu 7 noty ich pod d. 12 Vendemiaire tyczącego się emigrantow, nie może być i nie jest w rzeczy samey, tylko potwierdzone tłumaczenie zwyż rzeczoneygo artykułu, którego osnowa przez to w żaden sposób naruszać się nie może. Kraie które przez zasze przyłączenie Francuzkiemi się stały, nie należą już więcej do narodu Niemieckiego, a zatem podlegają ustawom Francuzkim. Niżej podpisani oświadczają na nowo, że konstytucya republikańska sprzeciwia się rozciągnięciu

jakie deputacya Rzeszy chciałyby nadać temu 7 artykułowi, że formalnie odrzucają naciągane znaczenie, które mu deputacya przyznała przez fałszywe tłumaczenie, słów których użyli w nocie swojej pod daniem 21 Brumaire. Wreszcie gdy ustawy Francuzkie o emigracyi przypuszczają sprawiedliwe wyłączenia w znaczney bardzo liczbie, deputacya Rzeszy nie powinna się troszczyć względem ich przystosowania.

Koncząc tę notę niżej podpisani mogliby sprawiedliwie okazać deputacyi Rzeszy większą daleko ważność ofiary którą świeżo uczynili dla pokoju, w porównaniu z tym, czego w tym momencie od niej żądają. Lecz pełni ufności w deputacyi Rzeszy polegają na iey mądrości w uczynieniu tego porównania, i zapewniali się, iż nie zechce już więcej przez opór, który już potem na żadnym interesie czysto osobistym gruntować się nie może, oarażać ogulne dobro i spokojność Niemiec. Ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiej zapewniali przy tym zdarzeniu ministra pełnomocnego J. C. Mci o uczuciach swojego naywyższego szacunku.

W Rasztadt dnia Frimaire w roku 7 rzpltey Francuzkiej.

Pod: *Bonniers. Jean de Bry. Roberjeot.*
Druga Nota.

Niżej podpisani ministrowie pełnomocni rzpltey Francuzkiej do negocyacji z Rzeszą Niemiecką, odebrali notę deputaryi przesłaną sobie pod daniem 1 Frimaire przez ministra pełnomocnego J. C. Mci.

Chociaż usilnie pragną dać dowód swojej powolności dla deputacyi Rzeszy, nie mogą jednak niżej podpisani zgodzić

się na iey zdanie względem przedmiotu tey ostatney noty. Lecz wzywają ją aby przez wzgląd dobrze zrozumianego interesu i prawdziwey ludzkości całą uwagę swoją obrocila na główniejszą ich notę pod dniem tymże, wktórey znajduje zapewnione zaręczenie prędkiego pokoju i ulepszenia rzeczy, ile okoliczności dozwolą.

Niżej podpisani ponawiają ministrowi pełnomocnemu J. C. Mci zapewnienie swojego naywyższego szacunku.

W Rasztadt d. 3 Frimaire w roku 7 rzpltey Francuzkiej.

Pod: *Bonnier. Jean de Bry. Roberjeot.*
Z Genui d. 10. Listopada.

Pomimo użytych środków od rządu naszego spokojność często tak tu, iak i w ianych miejscach rzpltey przez rozruchy przerywaną bywa. Patryoci nawet dzielą się na dwie strony. Pozawczoray wielki był rozruch na teatrze z okoliczności tragedii Cheniera, iedna część będących tam żądała grania na nowo tey sztuki, a druga sprzeciwiła się temu. Od hałasu przyszło do czynow, i siły zbroyney użrć musiano. Wiele osób aresztowanych zostało.

Dnia 6 wyszedł z tąd koawny od 40 żagli do Livorna pod konwoiem z szebek.

Ogłoszono tu odezwę którą Buonaparte wydał do swojej armii dnia 22 września w dniu obchodu założenia rzpltey w tych wyrazach.

”Żołnierze! Obchodzimy dzisiaj zaczęcie roku 7 rzpltey. Przed pięcią laty niepodległość ludu Francuzkiego zagrożoną była, lecz opanowaliśmy Tulon i to było wroźbą pokonania naszych nieprzyjaciół; w rok potem zwyciężyliśmy pod De-

go. Roku zaś ponim następującego obowaliliście na wierzchołkach Alpów. Przed lat dwiema walczyliście przeciw Mantui i odnieśliście sławne zwycięztwo, pod twierdzą Sgo. Grzegorza. W roku przeszłym powracając z Niemiec w dniu tym byliście tam, gdzie rzeki Drewe i Jsonso początek swoy biorą. Ktożby w ten czas powiedział był, że dzisiaj będziecie na brzegach Nilu, na łonie dawniejszego świata? Począwszy od Anglika sławnego rękodzielami i handlem aż do dzikiego Beduina wszystkich oczy są na was zwrócone. Rycerze! wasze przeznaczenie jest piękne, ponieważ godnemi jesteście tego wszystkiego coście uczynili i tego mniemania które o was narody mają. Pómrzecie ze sławą iak ci waleczni, których imiona są wyrzute na tej Piramidzie, albo powrócicie do oyczyny okryci zwycięzkami laurami i dziwieni od [wszystkich ludów. Od pięciu miesięcy oddaleni z Europy, jesteśmy nieustannym przedmiotem troskliwości naszych współziomków. W dniu dzisiejszym 40 mill: obywateli myśli o nas; wszyscy mówią, ich to trudom i krwi powszechny pokoy, spokoyność, pomyślność handlu i dobrodzieystwa wolności obywatelskiej, winni będziemy.“

Jeżeli odezwa ta jest prawdziwa, treść iey oznaczałaby, że wczasi tym Buonaparte znajdował się jeszcze w okolicach Kairu, co wyraźnie sprzeciwiałoby się ogłoszoney w gazetach Włoskich wieści, o wroczeniu iego do Syrii, opanowaniu Alepu &c.

Z Szwajcaryi d. 21. Listopada.

Rozpuszczono tu pogłoskę iakoby część kantonu Lemańskiego przyłączona bydź miała do rzeczypospolitey Francuzkiej. Na zażalenie, które z powodu tego niektóre gromady przestały do dyrektoryatu, ciało prawodawcze wydało wyrok, w którym mówi: " Że wszystkie wieści, których jest zamiarem dać wierzyć, iż rzeczpospolita Francuzka chce złamać nierozdzielność rzeczypospolitey Helweckiej, iey całość i bezpieczeństwo mieszkańców &c. są fałszywie i złośliwie rozpuszczone. „

Rząd Gryzoński wydał odezwę, która tak się kończy: " Odgłos dobrej karności, który woyska Cesarskie wziędzie sobie zjednały, a którego Gryzonowie są teraz świadkami, jest pewnym zaręczeniem utrzymania bezpieczeństwa publicznego w tym kraju. Można zatem stosownie do tego zapewnić domy handlowe, które zwykły swoje towary przez kraj Gryzonow prowadzić, iż i teraz, żadaey w tym przeszkody nie doznają.

Z Wenecyi d. 15. Listopada.

Statek ieden idący z Lewantu, który dnia 4 przybył do Tryestu przywiózł wiadomość, iż płynąc około wyspy Cerigo widział tam powiewającą banderę Otomańską, gdyż Rosjanie i Turcy opanowali ją kilkun dniami pierwej, płynąc zaś dalej widział połączoną eskadrę od 20 liniowych okrętów i 35 do 36 transportowych statków, która zdawała się zmierzać do Korfu.

Redakcyja gazety Krakowskiej przypomina publiczności, iż prenumerata tej gazety zaczęta się teraz na nowe potrocie od 1go stycznia 1799 do ostatniego czerwca. Bez poczty prenumeruje się na pół roku zł. pol. 18, a z pocztą zł. pol. 27. Na kwartały nie przysyłać się.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W R S R Z O D E J D N I A 1 2 G R U D N I A 1 7 9 8 .

E D Y K T.

Kommissya do uregulowania długow zachodnio galicyjskich Synagog naywyższym Patentem pod 18tym lutego 1797 wyznaczona. *Wszystkich wierzytelow Synagog, szczególnie zaś duchowne zgromadzenia, starszych bractw, i przetożonych funduszow pobożnych, tudzież proboszczow, dozorcow szpitalnych, prowizorow funduszu edukacyjnego i innych prywatnych wierzytelow, na prowencie krupki mięsa koźszego iey lub owej Synagogi zabezpieczone pretensye mieć się rozumiających, ninieys ym edyktem upomina: ażeby ciż, a mianowicie wierzytiele Synagog tu w kraju osiadli, powyżey już wzmiankowani, w przeciagu dwóch miesięcy, za granica zaś mieszkający wierzytiele prywatni, do których duchowne zgromadzenia, starsi bractw, i przetożeni funduszow pobożnych, tudzież proboszczow, dozorcow szpitalni, i prowizorowie funduszu edukacyjnego nie licza się, w przeciagu czterech miesięcy od dnia za sztey publikacyi swoye pretensye niepośredniczo do wspomnioney kommissyi likwiduiccy w porządney nocie, a mając do kilku razem Synagog, każda w osobnym memoriale zgłosili, lub też zgłoszenie pretensyi do C. Kr. urzędow cyrkularnych, rzetelose takowey pretensyi złożeniem oryginalnych dokumentow dowodząc, tym pewniety podali; ile że w przeciwnym przypadku przetożeni duchownych zgromadzen, bractw, i pobożnych funduszow, proboszczow, dozorcow szpitalni, i prowizorowie funduszu edukacyjnego grzywami 10 procentu od kapitału nie podanego wynoszącemi skarani, wierzytiele zaś owi, którzy swych pretensyi na terminie nie zgłoszą, niestuchani, i z niczym na zawese odprawieni bydź mają. Gdy w reszcie wielu wierzytelow noty swoje w tym przedtocie do tuteyszych, wysokich rządow krajowych już podało; więc przez ten edykt szczególnie owi wierzytiele rozumicia się, którzy się dotąd nie zgłosili.* Dan w Krakowie dnia 9go listopada 1798.

Jan de Platzer, Konsyliarz Gubernialny.

Z Brynu d. 6. Grudnia.

który Pasma Oglu na Wołoszczyźnie czy-
ni; już się do Krakowy rozszerzył, i wszę-
kich donoszą nam o szczęśliwym postępk, dzie wiele przychylnych sobie znajduie.

Naypoźniejsze listy od granic Turec-
kich donoszą nam o szczęśliwym postępk,

Pańi zaufania w tego przyjacielskim obcho-
dzeniu się. tak zgromadzenia ludu pod-
daj mu się. Wiadomo jest, że on naj-
więcej był zagniewany przeciw Belgradz-
kiemu Wezyrowi baszy Mustafa; ten isk
wiemy synowi swojej faworyty oddał do-
bra 600 piastrow przynoszące, które Kiose
Mustafa dawniej posiadał, i od samego
W. Sułtana otrzymał na nie potwierdze-
nie. Wszystkie przełożenia baszy Belgradz-
kiemu czynione były daremne, Kiose gwał-
tem był z swojej posiadłości wypędzony,
mu siał się do Pasman Oglu do Widdynu u-
ciec, i tam nadspodziewanie znalazł opiekę i
pomoc. Pasman Oglu dał mu 800 ludzi
do odzyskania bronią swojej własności.
Za zbliżeniem Kiose zaczęły się nieprzy-
jacielstwa które trwają do tych czas. Basza
Belgradzki, tak Kiose Mustafę iako też
Pasman Oglu za buntowników przed W.
Portą oskarżył, i kazał wojsku przeciwko
nim ruszyć, lecz wszystkie te środki prze-
ciw Kiose nie mogły skutkować, a tak z ma-
łey iskierki, którą roztopne porozumie-
nie się mogło było ugasić, do straszneho
pożaru przyszło.

Z Norymberga d. 24. Listopada.

Do negocjacyi Rasztadzkiej zdajesię,
że teraz Rosjsya wiele wpływać będzie,
Zapewną rzecz donoszą z Ratysbony,
że poseł Rosjsyski w krotce się w Rasztad
pokaze, bo Francyz od żądania swojego
względem zniesienia cła Elsflet żadną mia-
rą nie chce odstąpić. Oj Rosjsyi więc za-
leży iako gwarantki Westfalskiego pokoiu
wraz z interesowanemi Mocarstwami tę
rzecz zadecydować. Już także seym uwia-
domiono, że się w Litwie druga armia Ros-
syyska zbiera która północnym mocar-
stwom osiro się stawi, gdyby te na uz-

braiania się Rosjsyi przeciwko Francyi po-
deyrzliwy zamiar okazały. Mowią nawet,
że Rosjsya decydujący od Pruski żądają od
powiedzi, czyli neutralność zechcą daley
zachować? czyli też do powszechney koa-
licyi myślą przystąpić? w którym przy-
padku kontyniens 50 tysięcy ludzi dosta-
wić, i te pod kommandę inszego mocar-
stwa oddać potrzeba. Jeżeli się zaś Prusky
przy neutralności zadecydują, to Rosjsya
w przyszłych zdarzeniach i zakończeniu
wielką na to baczość mieć będzie, aby
się Prusky ani do pośrednictwa, ani do
pomocy żadney niewdawały. Uleganie
Francuzow w sporach o wyspę Buderich
przy Wesel daje powód do podeyrzenia,
że Prusky w jakieś układy i obowiązek
wzajemny z dyrektoryatem weszły, i że po-
tem względem tego ma być ugoda. Dla
lepszego poznania tej wyspy służy nastę-
pujący dodatek; Fryderyk 8gi w roku 1763
kazał fortyfikacye Wesel całkiem zniszczyć,
Gdy Prusacy do Hollandyi w roku 1787
ciągnęli, odnowiono te fortyfikacye cokol-
wiek iak można było na prędce, z tym
wszystkim one do dziś dnia tak mało zna-
czą, iż gdyby przyszło do żywego ataku,
Prusky na tę fortecę nie wiele spuszczać się
mogą.

Teraz nowe rozporządzenia wydano
do gruntownego zmocnienia tej fortecy,
i nalegał o odstąpienie wyspy Buderich,
która Wesel z lewey strony Renu zastania.
Z tego powodu wnosić można, że Prusy
przyrzekły zapewne Francuzom, w przy-
padku wybuchnienia wojny ścisłą neutral-
ność zachować, a dyrektoryat przez odstą-
pienie wyspy Buderich swego polityczne-
go dopnie zamiaru.

(Z Gazety Pragskiej.)

Z Floreny d. 12. Listopada.

Jedna z naszych gazet przywodzi list z Madrytu pod datą 31 października, który donosi, iż eskadra Hiszpańska pod rozkazami D. Alava składająca się z 3 liniowych okrętów i kilku fregat atakowała na morzu Indyjskim flotę kupiecką Angielską od 2ch liniowych okrętów i 2ch fregat konwoiowaną, że walka była długa i uporosa, że 1 okręt Hiszpański wysadzony na powietrze i 1 Angielski zatopiony został, co przymusiło inne statki Angielskie do poddania się z całym swoim konwoim; przydają, że D. Alava szczęśliwie przybył do wysp Filipyjskich z całą swoją zdobyczą. (Wiadomość ta tymwiecey potwierdzenia potrzebuie, że papiery Paryżkie nie o tym niewspominają.)

Z Tryestu d. 12 Listopada.

Statki przybyte z Lewantu przywiozły wiadomość, że dywizya floty Rosyjsko Ottomańskiej na dniu 25 października roku opanowała wyspę Zante. Inna dywizya tejże floty w tymże czasie udała się do Prevesa i że woyska które wylądowała

dostały z początku wielkiego oporu, lecz dostawszy posiłku, opanowały port ten i w pleń wycięły 500 Francuzów składających garnizon tamtejszy. Dowiadujemy się także, że Ali Basza wypędził Francuzów z Buventro i że ci oddalając się wiele domow zapalili.

Odebraliśmy tu przez Messinę wiadomość, że Admirał Nelson, z 4 liniowymi okrętami i 3 fregatami stanął przed Maltą; w wielu miejscach tej wyspy woyska, które miał na okrętach wylądował wraz z wielką liczbą amunicyi i broni, którą pomiędzy mieszkańców rozdał. Admirał ten kazał potym wysypać batterye na przeciwko twierdzom, do których się Francuzi cofnęli.

Z Ratysbony d. 21. Listopada.

Jenerał Leitnant baron Neu wczoray przybył do naszego miasta, a jutro w dalszą do Ulm ma się udać drogę.

Część regimentu dragonow Modęńskich wczoray tu przybyła, a jutro wychodzi do armii Włoskiej.

D O N I E S E N I A.

Ponieważ podatek skurowego w Krol: mieście Lublinie od 1go stycznia 1799 pozostawiając znów więcej dajacemu wypuszczony zostanie; przeto się niniejszym każdemu o tym donosi, i arendę wną warunki ustanawia.

- 1mo Cena fiskalna wynosi 9006 zł; ryń. 15 kr: czyli 36025 zł: pol:
- 2do Każdy chcący arendować ma się zakładem 200 czer: złotych opatrzyć, ktoron przed licytacją złożyć należy.
- 3tio Ma mieć każdy chcący arendować kaucyą lub w gotowiznie, lub też fidejuszoryczną, całoroczney kwocie arendowney równą.
- 4to Każdy arendujący, który ten podatek najwyższym podaniem zaliczytuie, obowiązany będzie, kwotę arendowną kwartalnymi ratami zawsze z gory do C. K. kassy cyrkularney zaliczać.
- 5to Będzie kontrakt z tymże według z wyczań przez tutejszy Krol: urząd cyrkularny salva ratificatione wysokich rządow krajowych prowizorycznie zawarty.
- 6to Każdy arendujący, chociaż kontrakt rocznie zawarty będzie, wszelako takowegoż odstąpi, jeżeli w ciągu tego roku wzmiankowany podatek na rozkaz najwyższy iuższej urzędzony, albo wcale zniesiony zostanie. Zaczynam na ostatek.
- 7mo Chcący arendować z rana o 9tej godzinie w Ces: Krol: cyrkularney kancelaryi Lubelskiej znaydować się mają.

Z Ces. Kr. cyrkularnego urzędu, W Lublinie dnia 12go listopada 1798.

F. X. Schmeis,

Dnia 8 stycznia 1799 puszczone będą w C. K. Zachodniogalicyskiej gubernialney dyrekeji expedytu w Krakowie, liwerunki:

1.) Na wszystkie gatunki Papieru. 2.) Piora. 3.) Opłatki. 4.) Swiece woskowe. 5.) Lak dla C. Krol. Gubernium, C. K. Apeliacyi i C. K. Krakowskich sziacheckich sądow, dla buchalteryi prowincjonalno-rządowej, dla kasy główney kameralney, dla administracyow cła, tabak i sigilla, dla administracyi dobr rządowych, dyrekeji budowniczey, urzędu menniczo-prubiernego, dla urzędu fiskalnego, dyrekeji policyi, i taxamtu jeneralnego, na ostatek dla sądow kryminalnych Krakowskich w trzech letnią dzierżawę, zaczawszy od dnia 1 lutego 1799, owemu, który się zobowiąże naylepsze materyały w cenie iak naytanszey dostarczać.

Ceny pierwsze dla tych Artykułow są:

Za ryzę papieru Hollenderskiego 4 fl. 25 kr. Detto detto ordynaryynego pocztowego 3 fl. 25 kr. Detto detto tak zwanego Kancellay Papier w wielkim formacie 3 fl. 55 kr. Detto detto do konceptu 2 fl. 20 kr. Detto detto Medyan papieru 11 fl. 39 kr. Detto detto papieru rygalowego 12 fl. 39 kr. Detto detto do pakowania w wielkim formacie 4 fl. 50 kr. Detto detto w małym detto 4 fl. 10 kr. Za tysiąc pior 10 fl. Za kopę większych opłatkow 12 kr. Detto mniejszych detto 6 kr. Za funt białych woskowych swic 48 kr. Za funt laku 1 fl. 48 kr.

Wreszcie ma się każdy na aukcyę przybywający końcem zabezpieczenia skarbu w kaucyę gotowych pieniędzy lub w kaucyę przyzwoitą hdeiusorsyczną, i w radium w gotowiznie przed aukcyę złożyć się bydź mającym 10 procentow sumy odbytowcy artykułu dostarczać się mającego opatryć, które ostatnie owym licytantom, którzy nie zaliczyli zaraz po skończoney aukcyi oddane, owemu zaś, ktorein naywięcej podał, po rezultacie aukcyonalnym przez rząd krajowy approbowanym i kontraktacie potwierdzonym w sumię kaucyę złożoney bydź mający wrachowane lub po złożeniu kaucyę oddane będą i przeciwnie, iesliby kontrahent od arendy zaliczytowanej przed zawarciem kontraktu odstąpić miał, na rzecz skarbu przypaść ma.

Kaucya na dostarczenie papieru ustanawia się na 1000 fl. ryń. Pior 200 fl. Opłatkow 100 fl. Swic woskowych 1000 fl. i Laku 300 fl. ryń. Vadium zaś moze na dostarczenie papieru, circa 500 fl. ryń. Pior 80 fl. Opłatkow 30 fl. Swic woskowych 500 fl. i Laku 160 fl. ryń. wynosić.

Wszystkie poblisze warunki mogą życzący arendy tey, w tuteyszy gubernialney dyrekeji expedytu zasiągnąć, i w tym sposobie poprzednie do rzeczoney dyrekeji udać się. W Krakowie dnia 16 Listopada 1798.

Leopold Fryderyk Schmitt.

Cæs. Reg. Judicium pænale Sandomiriense, medio hujus edicti publice notum reddit Profugam Evam de Glinow imo. voto Andrea Chleb, zdo vero Joannis Słabkowicz Coniugem, iusticie conditionis mulierem, in hocce C.R. Judicio pænali ex capite criminis Veneficiti, in persona sui primi Mariti Andrea Chleb perpatrati accusatam, idcircoque contra ipsam processum edictalem hic Fori institutum esse. Quapropter ipsi profuga Evæ adpresens Słabkowiczowa presentibus mandatur, ut infra sexaginta summum dies, a die promulgationis presentis edicti computandas, coram hocce C.R. Judicio pænali Sandomiriensi compareat, & ad incusationem respondeat. Datum Sandomiriæ die 31 gbris 1798 Aloysius, Georgius, Paduch Judex. Paulus Fabiański assefisor Antonius Ratayski assefisor.

C. K. sąd karny Sandomirski, niniejszym edyktem publicznie do wiadomości podaje: Iż zbiegła Ewa z Glinow. pierwszego Jędrzeia Chleba, powrotnego zaś małżeństwa Jana Słabkowieza małżonka, kobieta wiayskiej kondycyi, w tuteyszym C. K. sądzie karnym względem występku otrucia, na osobie i swego męża Jędrzeia Chleba uczynionego, jest oskarżoną i dla tego, na przeciwny proces edyktałny, w tymże sądzie rozpocząć został. Zatem teyże zbiegłej Ewie terażniejszy Słabkowiczowey niniejszymi nakazuje się, ażeby w przeciągu dni naydaley szesćdziesiąt, od dnia obwieszczenia niniejszego Edyktu rachować się mających, przed tuteyszym C. K. karnym sądem Sandomierskim stawiła się, i na oskarżenie odpowiadała. Dan w Sandomierzu d. 31 Października 1798.

A oizy Jerzy Paduch, sedzia.

Pawel Fabiański, assefisor.

Antoni Ratayski, assefisor.